

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ว่าด้วยประมวลจริยธรรมผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
พ.ศ. ๒๕๕๔

.....

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗๙ ๖ บัญญัติให้มาตรฐานทางจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐแต่ละประเภทให้เป็นไปตามประมวลจริยธรรมที่กำหนดขึ้น โดยจะต้องมีกลไกและระบบในการดำเนินงานเพื่อให้การบังคับใช้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งกำหนดขั้นตอนการลงโทษตามความร้ายแรงแห่งการกระทำการฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดทางวินัย และมาตรา ๒๘๐ บัญญัติให้ผู้ตรวจการแผ่นดินมีอำนาจหน้าที่เสนอแนะหรือให้คำแนะนำในการจัดทำหรือปรับปรุงประมวลจริยธรรม และส่งเสริมให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐมีจิตสำนึกในด้านจริยธรรม รวมทั้งมีหน้าที่รายงานการกระทำที่มีการฝ่าฝืนประมวลจริยธรรมเพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในการบังคับการให้เป็นไปตามประมวลจริยธรรมดำเนินการบังคับให้เป็นไปตามประมวลจริยธรรม

เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๒๗๙ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบกับคำนิยาม ของมาตรฐานจริยธรรมสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งผู้ตรวจการแผ่นดินได้กำหนดและให้คำแนะนำเพื่อให้หน่วยงานทั้งหลายถือปฏิบัติ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕(๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ.๒๕๕๑ ประกอบกับมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ สภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๔ จึงออกข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วยประมวลจริยธรรมผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ และประมวลจริยธรรมผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ทำข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการสังกัดมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๑

(๒) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วยการดำเนินการทางจรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๕๑

(๓) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วยการดำเนินการทางจรรยาบรรณ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๑

(๔) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วยจรรยาบรรณและการดำเนินการทางจรรยาบรรณ
พนักงานมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๔ ให้พนักงานมหาวิทยาลัย ข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการซึ่งปฏิบัติงานใน
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และลูกจ้างของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมผู้ปฏิบัติงานใน
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๕ ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ว่าด้วยการดำเนินการทางจรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ เป็น
คณะกรรมการจริยธรรมมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ตามประมวลจริยธรรมผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย
เชียงใหม่ท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๖ ในกรณีที่มีผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดจรรยาบรรณ หรือ
อยู่ในระหว่างถูกดำเนินการทางจรรยาบรรณอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการและสั่งลงโทษ
ทางจรรยาบรรณกับผู้นั้นตามข้อบังคับ ที่ใช้บังคับอยู่ขณะนั้นต่อไป

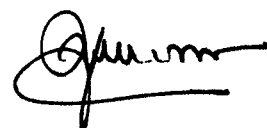
ข้อ ๗ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ ในกรณีมีปัญหาในทางปฏิบัติตามข้อบังคับนี้
หรือประมวลจริยธรรมผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ท้ายข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีนำเสนอ
คณะกรรมการจริยธรรมมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

(ศาสตราจารย์เกียรติคุณเกษม วัฒนชัย)

นายกสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ประมวลจริยธรรมผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ข้อความเบื้องต้น

ข้อ ๑ ในประมวลจริยธรรมนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

“ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัย ข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการซึ่งปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย และลูกจ้างของมหาวิทยาลัย

“คณาจารย์” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ หรือตำแหน่งอื่นที่ กบ. หรือ ก.พ.อ. กำหนด

“จริยธรรม” หมายความว่า ธรรมที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติ / ความประพฤติที่ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติ เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียง และมาตรฐานของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย

หมวด ๑

มาตรฐานทางจริยธรรม

ข้อ ๒ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยจะต้องรักษาจริยธรรมตามที่กำหนดไว้ในส่วนที่ ๑ ถึงส่วนที่ ๔ โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

ส่วนที่ ๑

จริยธรรมต่อตนเอง วิชาชีพ และการปฏิบัติงาน

ข้อ ๓ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม เป็นผู้ที่มีศีลธรรมอันดี และประพฤติตนให้เหมาะสมกับการเป็นผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยและตำแหน่งที่ดำรงอยู่

ข้อ ๔ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงมีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์ สุจริต และรับผิดชอบใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต โปร่งใสและตรวจสอบได้ และยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน และไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน รวมทั้งไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ในกรณีที่วิชาชีพใดมีจริยธรรมวิชาชีพกำหนดไว้ ก็พึงยึดมั่นในหลักจรรยาวิชาชีพและปฏิบัติตามจริยธรรมวิชาชีพนั้นด้วย

การประพฤติผิดจรรยาวิชาชีพ ซึ่งคณะกรรมการตามวิชาชีพนั้นได้สั่งลงโทษในชั้นความผิดอย่างร้ายแรง เป็นการกระทำผิดจริยธรรมอย่างร้ายแรงและถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๕ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม และถูกกฎหมาย มีทัศนคติที่ดี และพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ และทักษะในการทำงาน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพ และได้ประสิทธิผลยิ่งขึ้น

ข้อ ๖ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ และแบบธรรมเนียมของมหาวิทยาลัยและทางราชการ

ส่วนที่ ๒

จริยธรรมต่อหน่วยงาน

ข้อ ๗ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงยึดมั่นในปณิธานของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๘ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุจริต เสมอภาคและปราศจากอคติ และผลประโยชน์ทับซ้อน

ข้อ ๙ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร และถูกต้องสมเหตุสมผล รวมทั้งมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน และมีคุณภาพ โดยคำนึงถึงประโยชน์ของมหาวิทยาลัย ทางราชการและประชาชนเป็นสำคัญ

ข้อ ๑๐ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาราชการให้เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยและทางราชการอย่างเต็มที่

ข้อ ๑๑ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยและทางราชการอย่างประหยัด คุ่มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

ส่วนที่ ๓

จริยธรรมต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน

ข้อ ๑๒ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือช่วยเหลือกลุ่มงานของตนทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงาน และการแก้ปัญหาร่วมกัน รวมทั้งการเสนอแนะในสิ่งที่เห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบด้วย

ข้อ ๑๓ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา พึงดูแลเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชาทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญ กำลังใจ สวัสดิการ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม

ข้อ ๑๔ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดความสามัคคีในหมู่คณะ ร่วมแรงร่วมใจในบรรดาผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อพัฒนากิจการต่างๆ ของมหาวิทยาลัย และมุ่งประโยชน์ต่อส่วนรวมเป็นสำคัญ

ข้อ ๑๕ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติต่อผู้ร่วมงานตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจ มีมนุษยสัมพันธ์ และมีความสัมพันธ์ที่ดี

ข้อ ๑๖ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยจะต้องละเว้นจากการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานทางวิชาการของตนโดยมิชอบ เป็นการกระทำผิดจริยธรรมอย่างร้ายแรงและถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๗ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงส่งเสริมให้เพื่อนผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยปฏิบัติตามจริยธรรมของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย

ส่วนที่ ๔

จริยธรรมต่อนักศึกษา ผู้รับบริการ ประชาชน และสังคม

ข้อ ๑๘ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงให้บริการแก่นักศึกษา ผู้รับบริการ และประชาชนอย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความรวดเร็วเป็นธรรม มีอัธยาศัย เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ ใช้กิริยาวาจาที่สุภาพ อ่อนโยน และไม่เลือกปฏิบัติเมื่อเห็นว่าเรื่องใดไม่สามารถปฏิบัติได้หรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตนจะต้องปฏิบัติ ควรชี้แจงเหตุผลหรือแนะนำให้นักศึกษา ผู้รับบริการ และประชาชนที่ติดต่อหน่วยงานหรือบุคคลซึ่งตนทราบว่า มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ ต่อไป

ข้อ ๑๙ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงประพฤติตนให้เป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป

ข้อ ๒๐ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงละเว้นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญูชนจะให้แก่กันโดยเสน่หาจากนักศึกษา ผู้รับบริการ ประชาชน หรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่นั้น หากได้รับไว้แล้วและทราบภายหลังว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่รับไว้มีมูลค่าเกินปกติวิสัย ก็ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณีต่อไป

การเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษา ผู้รับบริการหรือประชาชน เพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด เป็นการกระทำผิดจริยธรรมอย่างร้ายแรงและถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๒๑ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงรักษาความลับของนักศึกษา ผู้รับบริการ และประชาชน การเปิดเผยความลับของนักศึกษา ผู้รับบริการ หรือประชาชนที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจ โดยมีขอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษา ผู้รับบริการ หรือประชาชน เป็นการกระทำผิดจริยธรรมอย่างร้ายแรงและถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๒๒ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงรักษาความสัมพันธ์กับนักศึกษา ผู้รับบริการ และประชาชนอย่างกัลยาณมิตร

การล่วงเกิน การคุกคาม หรือก่อความเดือดร้อนรำคาญ เพื่อสนองความต้องการทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษาซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน เป็นการกระทำผิดจริยธรรมอย่างร้ายแรงและถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๒๓ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติตนด้วยความรับผิดชอบที่ดีต่อนักศึกษา ผู้รับบริการ ประชาชน สังคม และประเทศชาติ รวมทั้งต้องให้ข้อมูลข่าวสารแก่นักศึกษา ผู้รับบริการ และประชาชนอย่างครบถ้วน ถูกต้อง และไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง

ส่วนที่ ๕

จริยธรรมของคณาจารย์

ข้อ ๒๔ คณาจารย์จะต้องรักษาจริยธรรมตามที่กำหนดไว้ในส่วนที่ ๑ ถึงส่วนที่ ๕ โดยเคร่งครัด อยู่เสมอ

ข้อ ๒๕ คณาจารย์พึงประพฤติปฏิบัติตนอย่างมีจริยธรรมให้เป็นผู้สมควรแก่การยกย่อง และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษาและประชาชน

ข้อ ๒๖ คณาจารย์พึงอุทิศตนเพื่อนักศึกษาและการศึกษา

ข้อ ๒๗ คณาจารย์พึงถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ให้แก่นักศึกษาและเพื่อนร่วมงานโดยไม่ปิดบัง

ข้อ ๒๘ คณาจารย์พึงสอนและอบรมนักศึกษาให้ปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย และศีลธรรมอันดีของสังคม

การสอน หรือการอบรมนักศึกษาเพื่อให้กระทำการที่รู้อยู่ว่าผิดกฎหมาย หรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง เป็นการกระทำผิดจริยธรรมที่ถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๒๙ คณาจารย์พึงมีคุณธรรม จริยธรรม มีความเมตตา กรุณา มีความยุติธรรมต่อนักศึกษา

ข้อ ๓๐ คณาจารย์พึงรักษาความสัมพันธ์กับนักศึกษาอย่างกัลยาณมิตร เป็นที่พึ่งแก่นักศึกษา สนับสนุนให้นักศึกษามีความก้าวหน้าทางวิชาการ อยู่เสมอ

ข้อ ๓๑ คณาจารย์พึงเป็นผู้มีความคิดริเริ่ม มีความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาปรับปรุงการสอนให้ดียิ่งขึ้น

ข้อ ๓๒ คณาจารย์พึงปฏิบัติงาน โดยใช้เสรีภาพทางวิชาการในทางที่สุจริต รับผิดชอบ ปราศจากการครอบงำด้วยอิทธิพล หรือผลประโยชน์อื่นใด

ข้อ ๓๓ คณาจารย์ต้องปฏิบัติหน้าที่วิจัยอย่างมีจริยธรรมนักวิจัย

ข้อ ๓๔ คณาจารย์พึงรับใช้สังคมด้วยการสร้างผลงานทางวิชาการที่มีคุณภาพ และได้มาตรฐาน

ข้อ ๓๕ คณาจารย์ที่ได้รับอนุมัติให้ไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ ศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย พึงปฏิบัติตามกฎหมาย และระเบียบแบบแผนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวโดยเคร่งครัด

หมวด ๒

กลไกและระบบการใช้บังคับประมวลจริยธรรม

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการจริยธรรม

ข้อ ๓๖ ให้มีคณะกรรมการจริยธรรมมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เรียกโดยย่อว่า ก.จ.ม. ประกอบด้วยบุคคลที่มาจากผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้

(๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก เป็น ประธานกรรมการ

(๒) ประธานกรรมการส่งเสริมมหาวิทยาลัย หรือผู้แทน เป็น กรรมการ

(๓) อธิการบดีหรือรองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย เป็น กรรมการ

(๔) ผู้แทนผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะซึ่งเลือกกันเอง จำนวน ๑ คน

เป็น กรรมการ

(๕) ประธานสภาพนักงาน หรือผู้แทน เป็น กรรมการ

(๖) นายกสมาคมนักศึกษาเก่า หรือผู้แทน เป็น กรรมการ

ให้ผู้อำนวยการกองกฎหมายเป็นเลขานุการ และอธิการบดีอาจแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งนิติกรของมหาวิทยาลัยเป็นผู้ช่วยเลขานุการด้วยก็ได้

ทั้งนี้ คุณสมบัติของ ก.จ.ม. ต้องเป็นผู้ที่มีจริยธรรมสูง และสามารถเป็นตัวอย่างที่อ้างอิงได้

ข้อ ๓๗ ก.จ.ม. มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) เสนอแนะแนวทางและมาตรการเกี่ยวกับจริยธรรมของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยแก่สภามหาวิทยาลัย

- (๒) เสนอแนะแนวทางปรับปรุงแก้ไขจริยธรรมผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย
- (๓) ดำเนินการให้มีมาตรการส่งเสริมจริยธรรมแก่ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยอย่างสม่ำเสมอ
- (๔) พิจารณาและวินิจฉัยการกระทำผิดทางจริยธรรมผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย
- (๕) แต่งตั้งคณะทำงาน หรือคณะอนุกรรมการเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามความจำเป็นและเหมาะสม
- (๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๓๘ การประชุม ก.จ.ม. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุม ก.จ.ม. ถ้าประธานไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธาน

ในการประชุม ก.จ.ม. ถ้ามีการพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับตัวกรรมการผู้ใดโดยเฉพาะ ผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมาก ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ส่วนที่ ๒

ระบบการบังคับใช้ประมวลจริยธรรม

ข้อ ๓๙ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยผู้ใดถูกกล่าวหา โดยผู้กล่าวหาได้กล่าวหาเป็นหนังสือและมีหลักฐานตามสมควรว่าได้กระทำผิดจริยธรรม ต่อ ก.จ.ม. หรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชา หรือ ก.จ.ม. ว่าผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดจริยธรรม ให้ผู้บังคับบัญชานำเสนอให้ ก.จ.ม. ดำเนินการทางจริยธรรมโดยไม่ชักช้า

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือต่อ ก.จ.ม. จะลงโทษทางจริยธรรมโดยไม่สอบสวนก็ได้

ข้อ ๔๐ การดำเนินการสอบสวนให้คณะกรรมการสอบสวนทางจริยธรรมนำเอากระบวนการตามข้อบังคับว่าด้วยการสอบสวนทางวินัยมาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้จะต้องให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบข้อกล่าวหา รับฟังการแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาอย่างเพียงพอ และให้ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิในการคัดค้านผู้สอบสวนหรือกรรมการด้วย

ให้ผู้สอบสวนหรือคณะกรรมการสอบสวนให้ความคุ้มครองผู้กล่าวหา หรือพยานตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๔๑ เมื่อการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้วให้ผู้สอบสวนหรือคณะกรรมการสอบสวนเสนอเรื่องให้ ก.จ.ม. ดำเนินการพิจารณาและวินิจฉัยต่อไป

ข้อ ๔๒ ในกรณีที่ ก.จ.ม. พิจารณาและวินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดจริยธรรม ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการลงโทษทางจริยธรรมตามที่ ก.จ.ม. พิจารณาและวินิจฉัยต่อไป

ข้อ ๔๓ ในกรณีที่ ก.จ.ม. พิจารณาและวินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดจริยธรรมที่เป็นความผิดวินัยด้วย ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยต่อไป

ข้อ ๔๔ การกระทำความผิดจริยธรรมที่เป็นความผิดวินัยหรือผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ดำเนินการทางวินัยตามประเภทของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยนั้น ๆ ถ้าไม่เป็นความผิดวินัยให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการดังนี้

(๑) ตักเตือน หรือ

(๒) สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือ

(๓) ทำทัณฑ์บน

เมื่อได้ดำเนินการทางจริยธรรมแล้วให้บันทึกไว้ในทะเบียนประวัติด้วย

การกำหนดโทษต้องคำนึงถึงสภาพและความร้ายแรงของความผิด และอาจกำหนดโทษอย่างเดียวหรือหลายอย่างรวมกันได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ไม่ว่าจะมีการลงโทษทางวินัยหรือไม่ก็ตาม

ข้อ ๔๕ ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งลงโทษทางจริยธรรมและวิธีการลงโทษทางจริยธรรมให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๔๖ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางจริยธรรมผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยในเรื่องใดไปแล้ว ให้รายงานสภามหาวิทยาลัยทราบ ในกรณีที่สภามหาวิทยาลัยพิจารณาเห็นว่าผู้บังคับบัญชามีได้ดำเนินการทางจริยธรรม หรือมิได้สั่งลงโทษโดยเคร่งครัดหรือเป็นธรรม จะสั่งให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนการดำเนินการ และสั่งการใหม่ให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไปก็ได้

หมวด ๓

การอุทธรณ์

ข้อ ๔๗ ให้มีคณะกรรมการอุทธรณ์การลงโทษทางจริยธรรมมหาวิทยาลัย โดยให้คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ ทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการอุทธรณ์การลงโทษทางจริยธรรมมหาวิทยาลัย

หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการอุทธรณ์ ให้นำเอาข้อบังคับว่าด้วยการอุทธรณ์และร้องทุกข์ มาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๔๘ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยผู้ถูกสั่งลงโทษทางจริยธรรม มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์การลงโทษทางจริยธรรมมหาวิทยาลัย ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่ง

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้ประมวลจริยธรรมฉบับนี้ คือโดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๓/๙ บัญญัติให้มาตรฐานทางจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐแต่ละประเภทให้เป็นไปตามประมวลจริยธรรมที่กำหนดขึ้น โดยจะต้องมีกลไกและระบบในการดำเนินงานเพื่อให้การบังคับใช้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งกำหนดขั้นตอนการลงโทษตามความร้ายแรงแห่งการกระทำ การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดทางวินัย มาตรา ๒๔๐ บัญญัติให้ผู้ตรวจการแผ่นดินมีอำนาจหน้าที่เสนอแนะหรือให้คำแนะนำในการจัดทำหรือปรับปรุงประมวลจริยธรรม ตามมาตรา ๒๓/๙ และส่งเสริมให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีจิตสำนึกในด้านจริยธรรม รวมทั้งมีหน้าที่รายงานการกระทำที่มีการฝ่าฝืนประมวลจริยธรรมเพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในการบังคับการให้เป็นไปตามประมวลจริยธรรมดำเนินการบังคับให้เป็นไปตามประมวลจริยธรรมตามมาตรา ๒๓/๙ ประกอบกับมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ บัญญัติให้สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนดจรรยาบรรณเพื่อให้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาถือปฏิบัติ ดังนั้นเพื่อให้การกำหนดประมวลจริยธรรมผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย เชียงใหม่ เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ค่านิยม (Core Value) ของมาตรฐานจริยธรรมสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเจ้าหน้าที่ของรัฐ และประกาศ ก.พ.อ. เรื่องมาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา จึงจำเป็นต้องออกประมวลจริยธรรมนี้